

Просторовий аналіз розвитку легкої промисловості

Серебряк К. І.¹, Белоусов Я. І.²

Опубліковано	Секція	УДК
30.07.2024	Економіка	332.12

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13268809>

Ліцензовано за умовами Creative Commons BY 4.0 International license

Анотація. В статті проведено просторовий аналіз розвитку легкої промисловості України та виокремлено, що українська промисловість виробництва одягу та взуття складається з чотирьох основних секторів: сектор текстильної або тканинної обробки; сектор виробництва одягу та швейних виробів; сектор взуття, шкіри та комплектуючих деталей; сектор дизайну та моди. Зауважено, що в Україні до війни (2022 року) функціонувала невелика кількість текстильних підприємств і майже всі виробники одягу отримували тканину із за кордону. Головною проблемою у розвитку легкої промисловості є нерозвинена інфраструктура. Уточнено, що взуттєва галузь зосереджена на трьох просторах: м. Харків, м. Дніпро і м. Бровари. Виокремлено план економіко-правових заходів з підтримки легкої промисловості на 2022-2024 роки, який запроваджено владою для покращення розвитку легкої промисловості у час воєнного стану. Виділено відсоток локалізації виробництва товарів легкої промисловості, який щороку збільшується, в контексті публічних закупівель, що потребує обрахунків ефективності локалізації виробництва товарів легкої промисловості.

Ключові слова: легка промисловість, просторовий аналіз, локалізація, аналіз.

Spatial analysis of development light industry

Annotation. The article conducts a spatial analysis of the development of the light industry of Ukraine and highlights that Ukrainian the clothing and footwear industry consists of four main sectors: the sector of textile or fabric processing; the sector of production of clothing and garments; the sector of footwear, leather and component parts; the sector of design and fashion. Light industry in Ukraine is represented by a spatial form - the Ukrlegprom Association, which has specific functions. It is noted that a small number of textile enterprises operated in Ukraine before the war (2022) and almost all clothing manufacturers received fabric from abroad. The main Ukrainian manufacturers of woven fabrics have been identified. The consumer fabrics market in Ukraine is dominated by wholesalers, mainly from Syria, who work in the bazaars in Odessa, Khmelnytsky and Kharkiv. The production of clothing is very vulnerable to the slightest shifts in the market, given its small volumes. The main problem in the development of light industry is the underdeveloped infrastructure. The increase in the production of fabrics for sewing clothes will allow Ukrainian supply chains to be more flexible, Accordingly, the price and speed of response will be competitive. It is clarified

¹ д.е.н., професор, професор кафедри економіки та підприємництва, Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7025-2399>

² к.е.н., доцент, доцент кафедри технологій легкої промисловості Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5830-7553>

that the shoe industry is concentrated in three areas: Kharkiv, Dnipro and Brovary. In 2015 and 2022/2023, there was a significant increase in demand for clothing and textile products for the army, police, rescue and non-governmental organizations, which led to an increase in production. The plan of economic and legal measures to support the light industry for 2022-2024, which was introduced by the authorities to improve the development of light industry during martial law, is allocated. The percentage of localization of production of light industry goods, which increases every year, in the context of public procurement, which requires calculations of the efficiency of localization of production of light industry goods

Keywords: light industry, spatial analysis, localization, analysis.

Вступ

Важливість та значущість розвитку легкої промисловості в Україні актуалізувалась через початок повномасштабної війни у 2022 році та необхідністю виробництва великого обсягу спеціального взуття та одягу для Збройних сил України, пожежників, співробітників Державної служби з надзвичайних ситуацій, медиків, поліцейських тощо.

Легка промисловість в Україні представлена просторовою формою - Асоціацією Укрлегпром, яка була створена у 2000 році та об'єднує на добровільних засадах 257 (станом на початок 2021 р.) провідних підприємств легкої промисловості України, серед яких кращі та потужні підприємства кожної підгалузі. Підприємства – учасники Асоціації виробляють більше 60 відсотків загального обсягу виробництва товарів легкої промисловості України. Асоціація протягом 20 років здійснює представницьку діяльність в інтересах вітчизняних виробників легкої промисловості в органах державної влади з метою сприяння їх розвитку. З урахуванням аналізу стану розвитку легкої промисловості, що здійснюється постійно, вносяться пропозиції з розробки проектів постанов Кабінету Міністрів України, проекти Законів України, спрямованих на розвиток галузі, а також інші документи з актуальних питань. Тому просторовий аналіз проблем розвитку легкої промисловості та ступеня локалізації виробництва має важливе значення як для держави так і для профільних підприємств [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематикою розвитку легкої промисловості в Україні займалось небагато науковців, через її малоприбутковість, а відтак - не перспективність галузі, але є фахівці, які завжди переймалися цим видом економічної діяльності, серед яких слід виокремити А. Мазаракі, М. Барна, І. Плотніченко, В. Ізовіт, І. Бродюк, М. Мамчин, Г. Тицейко, І. Прокопенко, Ю. Нефьодову, Ю. Оліфірову, Б. Пісний, Л. Кучер, В. Маслей, С.Іщук, Л. Созанського, В. Косовську та ін [2]. Проте для розв'язання сучасних проблем легкої промисловості в умовах воєнного стану, яка забезпечує ЗСУ одягом та взуттям є негайна необхідність проведення просторового аналізу розвитку легкої промисловості та її локалізації.

Метою даної статті є аналіз просторового розвитку легкої промисловості та умови локалізації виробництва.

Завдання статті є: проведення аналізу просторових аспектів розвитку легкої промисловості до війни та у час воєнного стану, визначення ступеня локалізації виробництва для публічних закупівель продукції легкої промисловості.

Результати

Асоціація Укрлегпром – неприбуткова організація і не здійснює господарської діяльності. Джерело фінансування її діяльності – внески учасників Асоціації, які заінтересовані у її плідній праці на користь інтересам підприємств легкої промисловості. Вся діяльність Укрлегпрому спрямована на покращення умов праці підприємств-членів Асоціації та відкрита для вступу всіх бажаючих підприємств і підприємців, які

підтримують мету її існування. Для ефективної реалізації завдань, Асоціацією укладено Меморандуми про співпрацю з Державною фіскальною службою України, Міністерством оборони України, Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, ДУ "Інститут гігієни та медичної екології ім. О. М. Марзєєва НАМН України", Асоціацією підприємств легкої промисловості Литви "LATIA" та іншими організаціями і закладами освіти.

Основними та незмінними принципами Укрлегпрому у відстоюванні інтересів галузі є: рівні умови ведення бізнесу для всіх суб'єктів господарювання на внутрішньому ринку України – як основний стимул для відродження вітчизняного виробництва товарів та ефективного розвитку легкої промисловості; створення сприятливих умов для розвитку вітчизняного виробництва; зменшення податкового навантаження; популяризація вітчизняних товарів на внутрішньому ринку та підтримка у просуванні на зовнішні ринки збуту; адаптація вітчизняних підприємств до роботи в умовах законодавства СОТ та ЄС. А основними напрямками діяльності є: розробка пропозицій щодо податкової, митної, соціальної, кадрової політики, технічного регулювання у легкій промисловості; представлення інтересів підприємств у владних органах з вирішення проблемних питань господарської діяльності; організаційна та інформаційна підтримка підприємств щодо участі у національних та міжнародних виставкових заходах, інвестиційних програмах тощо; проведення аналізу щодо дотримання чинного законодавства з відкритості та прозорості державних закупівель товарів легкої промисловості; участь у роботі Громадських Рад центральних органів державної влади, зокрема, Рад з просування експорту при Мінекономрозвитку і МЗС з метою сприяння вирішення проблемних питань експортерів; розробка пропозицій у галузі легкої промисловості стосовно підписання ЗВТ з іншими державами; представлення інтересів підприємств в органах влади щодо удосконалення нормативно-правової бази регулювання виробництво та реалізації товарів легкої промисловості; надання правової допомоги підприємствам; організація роботи щодо шляхів вирішення проблемних питань у виробництві речового майна; надання допомоги учасникам в отриманні висновків Мінекології стосовно віднесення відходів галузевих підприємств до Зеленого списку; підготовка інформаційно-аналітичних матеріалів щодо обсягів виробництва, імпорту та експорту товарів легкої промисловості, дослідження цінової кон'юнктури сировинних і товарних галузевих ринків, інвестиційних та соціальних показників роботи галузі; Підготовка для ДФСУ інформаційно-аналітичних висновків щодо підтвердження контрактної митної вартості товарів, встановлення реальних митних цін на супутні продукти переробки давальницької сировини (відходи) для надання допомогт підприємствам при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності; надання ДФСУ експертних висновків та роз'яснень щодо підтвердження кодів УКТЗЕД у зв'язку з неправильним маркуванням; доопрацювання кваліфікаційних характеристик та тарифно-кваліфікаційних довідників професій текстильної та легкої промисловості; участь у формуванні переліку професій на підприємстві, за якими бронюються військовозобов'язані; координація учасників у сфері стандартизації та сертифікації галузевої продукції; участь у роботі наглядових рад галузевих навчальних закладів стосовно формування навчальних програм відповідно до потреб роботодавців; проведення нарад, засідань Укрлегпрому, круглих столів та інших організаційних заходів з вирішення актуальних галузевих проблем; виконання рішень засідань Укрлегпрому та спільних нарад з центральними органами виконавчої влади тощо [1].

Українська промисловість виробництва одягу та взуття складається з чотирьох основних секторів:

- сектор текстильної або тканинної обробки;
- сектор виробництва одягу та швейних виробів;
- сектор взуття, шкіри та комплектуючих деталей;

– сектор дизайну та моди.

Незважаючи на те, що ланцюг постачання одягу включає в себе текстильне виробництво, пошиття одягу та дизайн, буде корисно обговорити кожен із цих секторів окремо, оскільки стосовно кожного з них є просторові відмінності.

В Україні до війни функціонувала невелика кількість текстильних підприємств. В таблиці 1 наведені дані діючих текстильних комбінатів України. Ті, які виробляють вовняні та камвольні тканини. Сьогодні, значна частина виробництва вовняної продукції використовується не для споживчих товарів, а для військових.

Таблиця 1

Назва підприємства	Місцезнаходження	Тканини, що виробляються	Потужності	Обсяг виробництва
«Чексіл»	Чернігів	шерстяні, камвольні, сукно	5-6 млн. погонних мв рік	~5 млн. погонних м в рік
Черкаський Шовковий комбінат	Черкаси	бавовняні, із змішаних волокон	близько 90 млн. кв.м/рік в 1990х	в 2016: 8,6 млн. кв. м змішаних, 3,8 млн. кв. м бавовняних
«Текстерно»	Тернопіль	бавовняні, із змішаних волокон	9 млн. погонних мв місяць	в 2016: 2,2 млн. кв.м/рік
Vladi	Харків, Березань /Київська область	шерстяні, сукно, неткане полотно	тканих: ~3млн. кв.м/рік нетканих: ~5 млн.кв.м/рік ⁴²	~3 млн. кв.м/рік (2 млн. кв.м/рік в Харкові, 1 млн. кв.м/рік в Березані)

Два комбінати, що виробляють бавовняні тканини, не можуть конкурувати з новими туркменськимивиробниками текстилю/тканини через цінові субсидії на сире бавовну. У результаті вони працюють набагато слабше власної потужності. Виробництво тканин протягом останніх років зазнало значних коливань. У 2015 та 2022/2023 роках спостерігалось значне збільшення попиту на одяг та вироби з текстилю для армії, поліції, рятувальників та неурядових організацій, що призвело до збільшення виробництва. Проте у 2016 році відбулося дві речі: ці замовлення зменшилися, і з прийняттям Угоди про зону вільної торгівлі з ЄС, Росія всупереч угоді про ЗВТ з країнами СНД в односторонньому порядку запровадила імпорнтні мита на різні види одягу, що призвело до значного падіння експорту. Це свідчить про надзвичайну чутливість попиту на українську тканину до змін на цих ринках. Така чутливість вказує на дуже вузьку ринкову базу та неспроможність швидко переключатися на інші ринки. Майже всі виробники одягу до війни 2022 року отримували тканину із чотирьох джерел поза територією України [3]:

Європа, головним чином Італія та Польща: матеріали з Італії використовуються для високоякісних продуктів, таких як високотехнологічний спортивний одяг. Це два важливі джерела для виробників, що працюють за давальницькою схемою для європейських споживачів, а також для виробників із виробництвом повного циклу або

виробників фірмової продукції, яким необхідні сертифікати Євро-1 для здійснення експорту за конкурентоспроможними цінами;

Туреччина: Туреччина є найближчим постачальником різноманітних тканин високої якості. Деякі турецькі комбінати не передбачають великих мінімальних замовлень (близько 300 метрів), що є зручно для виробників одягу, які хочуть виконувати невеликі замовлення. Час реагування⁴⁵ та надійність з боку Туреччини теж високі, що зручно для виробників одягу, які конкурують на швидкому та надійному реагуванні;

Китай, Малайзія, Індонезія та інші країни Далекого Сходу: ці країни є джерелом найрізноманітнішого вибору тканин та, як правило, нижчих цін. Якість мінлива. Час реагування повільний, зазвичай 45 днів або більше. Тайвань і Корея іноді використовуються як джерело більш спеціалізованих тканин, недоступних в інших місця; Індія та Пакистан. Ці країни є джерелами здебільшого бавовни та бавовняно-змішанихтканин. Тканини дуже різняться за якістю. Час реагування 30+ днів.

На ринку тканин широкого вжитку в Україні переважають оптові продавці, головним чином із Сирії, які працюють на базарах в Одесі, Хмельницькому та Харкові. Вони пропонують широкий вибір тканин з різних джерел. Теоретично з тканин сплачується мито та ПДВ. Серед основних покупців у цих оптових продавців – малі та середні швейні підприємства, які виробляють продукцію на внутрішній та регіональний ринки. Тканини з цього джерела не підпадають під сертифікат EUR1. Також ці тканини не задовольняють вимоги щодо можливості відстеження походження тканин, діючи на таких ринках, як ринок дитячого одягу.

Пошук постачальників тканин є критичною проблемою для виробників одягу. Найменш надійною і зазвичай найповільнішою частиною у циклі виробництва одягу є доставка тканини до столу розкрою на виробничому підприємстві. Чим ближче знаходиться постачальник тканин до виробника одягу, тим краще. В ідеалі, щоб постачальник і виробник знаходилися на одному об'єкті або поруч. Якщо це неможливо, найкращий альтернативний сценарій – знайти виробника тканин в тому самому регіоні або країні. В такому випадку не буде затримок на кордоні чи митних затримок, та мінімальні затримки при транспортуванні.

На жаль, в Україні немає добре розвинутого виробництва тканин. Доступний лише обмежений вибір тканин, і в деяких випадках якість не відповідає рівню вимог багатьох ринків, зокрема ринку експорту до ЄС. Зростання виробництва тканин для пошиття одягу дозволить українським ланцюгам постачання бути більш гнучкими, відповідно ціна та швидкість реагування будуть конкурентними. Місцеве виробництво тканин є важливим для розвитку експорту одягу до ЄС на правах безмитного ввезення. Загальний обсяг виробництва одягу у 2015 та 2022/2023 роках виробництво дещо відновилося, в основному, пошиття чоловічих курток, пальт та взуття для військових. Значне збільшення виробництва шкарпеток також відбулось у 2015, 2022-2024 роках, безсумнівно, пояснюється замовленнями для потреб військових, поліцейських та рятувальників. Зростання цієї продукції нейтралізувалося, однак, значним падінням виробництва жіночого одягу. Виробництво одягу є дуже вразливим до найменших зрушень на ринку, враховуючи його невеликі обсяги[3].

Нерозвинена інфраструктура – головна проблема легкої промисловості України. Не існує спеціалізованих промислових парків, зони експортної переробки, технологічних парків або оптових ринків, орієнтованих на індустрію моди.

Взуттєва галузь в Україні зосереджена на трьох просторах: Харків – недороге взуття; Дніпро – жіноче взуття; Бровари.

Бровари є одним із активних центрів виробництва взуття в Україні в мовах венного стану. Історія взуттєвого виробництва в Броварах розпочалася у 1998 році. Люди набули

навичок у галузі, і деякі з них відкрили власні фабрики. Більшість власників взуттєвого бізнесу в Броварах є колишніми працівниками. Це важливо для розвитку взуттєвого виробництва, оскільки показує, що в Україні деякі працівники можуть використовувати здобуті навички для розвитку власного бізнесу.

Найбільшим виробником взуття в Україні до війни 2022 року було СП ТОВ «РІФ-1», із близько 2 тис. працівників у Києві, Житомирі та Бердичеві. Вони виробляють близько 2 млн. пар в рік, всі експортуються до ЄС. За даними Ліги виробників взуття, в цілому існує 1500 офіційно зареєстрованих виробників взуття. Близько 2/3 виробництва взуття відбувається в тіні [3].

Для покращення просторого розвитку легкої промисловості у час воєнного стану в 2022 році Кабінет міністрів України затвердити план економіко-правових заходів з підтримки легкої промисловості України на 2022-2024 роки (таблиця 2). Серед яких - поширення вимог щодо частки локалізації виробництва продукції легкої промисловості для публічних закупівель.

Таблиця 2

План економіко-правових заходів з підтримки легкої промисловості України на 2022-2024 роки (у час воєнного стану) [4]

Найменування заходу	Очікувані результати
1. Супроводження у Верховній Раді України проекту Закону України "Про внесення змін до розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України щодо стимулювання цифровізації та інвестиційної привабливості підприємств легкої промисловості"	підтримка та розвиток діючих підприємств текстильної та легкої промисловості шляхом тимчасового строком на 10 років звільнення від сплати податку на додану вартість на імпорт обладнання за кодами згідно з УКТЗЕД 8444-8449, 8451-8453, яке не виробляється в Україні, та спрямування податку на прибуток підприємств на розвиток, цифровізацію, модернізацію виробництва і підвищення заробітної плати працівників
2. Поширення вимог щодо частки локалізації для публічних закупівель продукції легкої промисловості	розроблення проекту нормативно-правового акта щодо розширення переліку товарів, до яких застосовується положення пункту 61 розділу X "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про публічні закупівлі"
3. Опрацювання питання щодо визначення механізму на основі державної портфельної гарантії на кредити для модернізації виробництв підприємств у 2022 році на суму 1 млрд. гривень, у 2023 році - 3 млрд. гривень, у 2024 році - 5 млрд. гривень	підвищення рівня конкурентоспроможності українських виробників шляхом капітальних інвестицій у модернізацію основних засобів
4. Опрацювання питання щодо отримання ліміту на фінансування імпорту в Україну устаткування для текстильної та легкої промисловості іноземного виробництва у експортно-кредитних агентствах країн-виробників на суму 1 млрд. доларів США на 2023-2024 роки	розширення існуючих та створення нових виробництв за рахунок імпорту високоякісного сучасного обладнання з низькими виробничими витратами та високою якістю готової продукції для підвищення рівня конкурентоспроможності підприємств текстильної промисловості України

5. Розроблення спільної програми кредитування експорту продукції текстильної та легкої промисловості Експортно-кредитного агентства та комерційних банків у 2022 році на загальну суму покриття 2 млрд. гривень, у 2023 році - 6 млрд. гривень, у 2024 році - 12 млрд. гривень	збільшення обсягів експорту української продукції текстильної та легкої промисловості за рахунок доступу до експортного фінансування (забезпечення кредиту експортною страховкою від Експортно-кредитного агентства), створення умов для експорту продукції для виробників з обмеженим доступом до обігових коштів та залучення до експорту виробів текстильної та легкої промисловості більш широкого переліку виробників
6. Ухвалення комплексного плану заходів щодо детінізації товарообігу виробів текстильної та легкої промисловості, у тому числі товарів, що були у використанні ("секонд-хенд"), за кодом згідно з УКТЗЕД 6309 (включаючи завершення впровадження реєстраторів розрахункових операцій для фізичних осіб - підприємців)	поступове зменшення тіньового товарообігу текстильних виробів (включаючи роздрібну торгівлю, виробництво та імпорт)
7. Запровадження пілотної програми підтримки купівельної спроможності українських домогосподарств під час купівлі продукції вітчизняних підприємств текстильної та легкої промисловості	стимулювання реалізації виробів легкої промисловості вітчизняного виробництва на внутрішньому ринку за рахунок підвищення рівня платоспроможності окремих домогосподарств (як засіб державної підтримки)
8. Забезпечення участі підприємств текстильної та легкої промисловості у міжнародних торговельних виставках та у складі українських торговельних делегацій до держав - учасниць Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження у 2022 році на загальну суму 10 млн. гривень, у 2023 році - 20 млн. гривень, у 2024 році - 30 млн. гривень	збільшення обсягу експорту готової продукції текстильної промисловості до держав - учасниць Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження на рівні більш як 35 відсотків щороку протягом трьох років та обсягу надання послуг з переробки текстильної сировини у готову продукцію українськими товаровиробниками замовникам з ЄС, Європейської асоціації вільної торгівлі та Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії
9. Ефективне використання коштів державного бюджету у сфері підготовки та перепідготовки кадрів для легкої промисловості; пріоритетне впровадження і фінансування дуальної професійної освіти з одночасним скороченням теоретичного строку навчання	підвищення якості практичної підготовки робітничих кадрів для легкої промисловості відповідно до потреб ринку праці, забезпечення адресного працевлаштування працівників, підвищення продуктивності праці та збільшення пропозиції на ринку праці
10. Запровадження програми державної підтримки легкої промисловості	розширення існуючих та створення нових виробництв за рахунок придбання

шляхом надання з державного бюджету компенсації частини вартості обладнання, що придбається суб'єктами господарювання легкої промисловості для власного виробничого процесу	високоякісного сучасного обладнання з низькими виробничими витратами та високою якістю готової продукції для підвищення рівня конкурентоспроможності підприємств легкої промисловості
11. Вжиття заходів до здійснення контролю за митною вартістю товарів легкої промисловості, що імпортуються до України	забезпечення добросовісної конкуренції на вітчизняному ринку товарів легкої промисловості

Законодавством України встановлено, що ступінь локалізації виробництва визначається самостійно виробником товару, що є предметом закупівлі, та підтверджується Уповноваженим органом у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, за відповідною формулою. Уповноважений орган формує та веде перелік товарів, що є предметом закупівлі, з підтвердженим ступенем локалізації виробництва, який оприлюднюється на його офіційному веб-сайті та здійснює моніторинг дотримання вимог щодо ступеня локалізації виробництва предметів закупівлі, внесених до переліку товарів, що є предметом закупівлі, з підтвердженим ступенем локалізації виробництва, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Наразі є Постанова КМУ №861 “Про затвердження порядку підтвердження ступеня локалізації виробництва товарів та проведення моніторингу дотримання вимог щодо ступеня локалізації виробництва предметів закупівлі, внесених до переліку товарів, що є предметом закупівлі, з підтвердженим ступенем локалізації виробництва”, якої регулюється порядок підтвердження ступеня локалізації виробників легкої промисловості [5].

Ступінь локалізації виробництва визначається за формулою:

$$СЛ = (1 - (МВ+ІВ) / С) \times 100\%,$$

де СЛ - ступінь локалізації виробництва;

МВ - митна вартість сировини, матеріалів, вузлів, агрегатів, деталей, складових частин і комплектуючих виробів, робіт, послуг та інших складових, імпортованих на митну територію України виробником для виробництва товару, що є предметом закупівлі, гривень;

ІВ - вартість імпортованих сировини, матеріалів, вузлів, агрегатів, деталей, складових частин і комплектуючих виробів, робіт, послуг та інших складових, придбаних окремо та/або у складі продукції для виробництва товару, що є предметом закупівлі, у постачальника - резидента України, без урахування податку на додану вартість, гривень;

С - собівартість товару, що є предметом закупівлі, гривень.

Відсоток локалізації виробництва товарів легкої промисловості щороку змінюється у бік збільшення, наразі він складає 20%. Відповідно до умов Закону «Про публічні закупівлі» у 2025 році ступінь локалізації становитиме у 2024 році – 20 відсотків; у 2025 році – 25 відсотків; у 2026 році – 30 відсотків; у 2027 році – 35 відсотків; з 2028 року до дня завершення 10-річного строку дії цього пункту - 40 відсотків.

Висновки

Отже, проведений просторовий аналіз розвитку легкої промисловості в Україні довів, що вона представлена просторовою формою - Асоціацією Укрлегпром, а

українська промисловість виробництва одягу та взуття складається з чотирьох основних секторів: сектор текстильної або тканинної обробки; сектор виробництва одягу та швейних виробів; сектор взуття, шкіри та комплектуючих деталей; сектор дизайну та моди. В Україні до війни функціонувала невелика кількість текстильних підприємств і майже всі виробники одягу до війни 2022 року отримували тканину із за кордону. Нерозвинена інфраструктура – головна проблема легкої промисловості України, а взуттєва галузь зосереджена на трьох просторах: м. Харків, м. Дніпро і м. Бровари. Для покращення просторого розвитку легкої промисловості у час воєнного стану Кабінет міністрів України затвердив план економіко-правових заходів з підтримки легкої промисловості на 2022-2024 роки та відсоток локалізації виробництва товарів легкої промисловості, який щороку збільшується, в контексті публічних закупівель. Такий підхід вимагає проведення подальших досліджень та обрахунків ефективності локалізації виробництва товарів легкої промисловості.

Список використаних джерел

1. Українська асоціація підприємств легкої промисловості. URL: <https://ukrlegprom.org/ua/about/>
2. Іщук С.О., Созанський Л.Й. Косовська В.В. Тенденції розвитку легкої промисловості в Україні: регіональні аспекти Науково-аналітична доповідь. <https://www.ird.gov.ua/irdp/e20190602.pdf>
3. Україна: дорожня карта розвитку галузей виробництва одягу та взуття. URL: <https://ukrlegprom.org/files/ukrlegprom-roadmap.pdf>
4. Розпорядження КМУ «Про затвердження плану заходів з підтримки легкої промисловості України на 2022-2024 роки» від 16 лютого 2022 р. № 169-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/169-2022-p#Text> Постанова КМУ №861 “Про затвердження порядків підтвердження ступеня локалізації виробництва товарів та проведення моніторингу дотримання вимог щодо ступеня локалізації виробництва предметів закупівлі, внесених до переліку товарів, що є предметом закупівлі, з підтвердженим ступенем локалізації виробництва” від 2 серпня 2022 р. № 861. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/861-2022-p#Text>